

Odvjetničko društvo § Leko i partneri

Rechtsanwälte / Attorneys at Law
Domagojeva 18 / 10000 Zagreb / Croatia
Tel: *385 (0)1 4501 650 / Fax: *385 (0)1 4501 660
e-mail: info@lekopartneri.com

Naš br: ERSTE13-9044
LN

Na spis br.: St-5857/2016

TRGOVAČKI SUD

ZAGREB

Dužnik: PRIMUS GRADNJA d.o.o., Samoborski otok, Gorišeki 14,
OIB: 24861037610

Razlučni vjerovnik: ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Jadranski trg 3a, Rijeka,
OIB: 23057039320

Ž A L B A

razlučnog vjerovnika na rješenje
Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br.
St-5857/2016 od 05. ožujka 2026.

Dana 05. ožujka 2026. na oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Zagrebu objavljeno je rješenje kojim se točkom II utvrđuje obveza plaćanja poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 81.757,25 EUR-a (334.000,00 kn i 282.000,00 kn) dužniku na ime glavnice i u iznosu od 18.357,02 EUR-a na ime kamata, sveukupno u iznosu od 100.114,27 EUR-a, dok je točkom IV naloženo računovodstvu suda da sa sudskog pologa pod gornjim brojem spisa iznos iz točke II izreke ovog rješenja od 100.114,27 EUR-a uplati na račun Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave na Uplatni račun broj: HR12 10010051863000160, šifra vrste prihoda 1201, Poziv na broj: HR68 1201-24861037610-03, uz naznaku: porez na dodanu vrijednost.

Razlučni vjerovnik putem iskazanog punomoćnika ulaže žalbu na točku II predmetnog rješenja u dijelu kojim se utvrđuje obveza plaćanja u iznosu od 18.357,02 EUR-a na ime kamata te na točku IV predmetnog rješenja u dijelu kojim se nalaže računovodstvu suda da sa sudskog pologa pod gornjim brojem spisa iznos iz točke II izreke ovog rješenja od 18.357,02 EUR-a uplati na račun Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave na Uplatni račun broj: HR12 10010051863000160, šifra vrste prihoda 1201, Poziv na broj: HR68 1201-24861037610-03, uz naznaku: porez na dodanu vrijednost iz svih zakonom dopuštenih razloga jer isto smatra neosnovanim i neutemeljenim na zakonu.

Obrazloženje

I Naslovljeni sud u pobijanom rješenju navodi da na ročištu za diobu kupovnina održanom 15. listopada 2025. među strankama nije bilo sporno postojanje obveze dužnika na plaćanje stvarnih troškova stečajnog postupka, ni iznos glavnice s naslova PDV-a, kao niti da se taj iznos ima platiti u korist RH, Ministarstva financija, Porezne uprave, no da je sporno ima li Republika Hrvatska pravo na kamate na trošak PDV-a, a s obzirom da obveza plaćanja PDV-a nije do tog dana izvršena niti ispunjena.

Naslovljeni sud nadalje navodi da je odredbom članka 21. Općeg poreznog zakona (Narodne novine br. 115/2016, 106/2018, 121/2019, 32/2020, 42/2020, 114/2022, 152/2024, dalje u tekstu: Opći porezni zakon) određeno da porezno tijelo u porezno-dužničkom odnosu ima pravo na naplatu: 1. poreza, 2. kamata i novčanih kazni, da je odredbom članka 22. Općeg poreznog zakona propisano da porezno tijelo u porezno-dužničkom odnosu ima prava iz članka 21. stavka 1. tog zakona od dana dospelosti tražbine po osnovi poreza te da je redoslijed plaćanja propisan odredbom članka 128. Općeg poreznog zakona, prema kojoj ako porezni obveznik duguje poreze, kamate i troškove ovrhe iz uplaćenog iznosa, najprije se naplaćuju kamate i troškovi ovrhe, a nakon toga glavni porezni dug iste vrste poreza.

Na temelju navedenog Naslovljeni sud izvodi zaključak o osnovanosti zahtjeva za isplatu zateznih kamata na obračunati porez na dodanu vrijednost u iznosu od 18.357,02 EUR u istom prvenstvenom redu kao i sami porez na dodanu vrijednost.

Za takav zaključak Naslovljenog suda ne postoji valjana zakonska osnova.

Naime niti jedna zakonska odredba ne određuje da se u stečajnom postupku zatezne kamate na neplaćeni porez naplaćuju u istom prvenstvenom radu kao i porez, odnosno prije tražbine razlučnog vjerovnika.

Točno je da se sukladno odredbi članka 128. Općeg poreznog zakona, ako porezni obveznik duguje poreze, kamate i troškove ovrhe iz uplaćenog iznosa, najprije naplaćuju kamate i troškovi ovrhe, a nakon toga glavni porezni dug iste vrste poreza, isto kao što je točno da se sukladno odredbi članka 172. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23., dalje u tekstu: Zakon o obveznim odnosima) ako dužnik pored glavnice duguje i kamate i troškove, prvo namiruju troškovi, zatim kamate i napokon glavnica.

No Stečajni zakon (Narodne novine br. 71/15., 104/17., 36/22., 27/24., dalje u tekstu: Stečajni zakon) koji je lex specialis u odnosu na dva prethodno navedena zakona u pogledu pitanja redoslijeda namirenja iz kupovnine za nekretnine unovčene u stečajnom postupku određuje da će se iz iznosa ostvarenog prodajom namiriti troškovi unovčenja iz članka 254. tog zakona (troškovi unovčenja i iznos poreza), a zatim tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnog postupka.

Redoslijed određen pravilima ovršnog postupka naveden je u odredbi članka 114. Ovršnog zakona (Narodne novine br. 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22., 6/24., dalje u tekstu: Ovršni zakon) kojom je određeno da se za tražbine osigurane založnim pravom troškovi i kamate za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu, određeni ovršnom ispravom, namiruju po istom redoslijedu kao i glavna tražbina, dok se kamate založnog vjerovnika starije od tri godine namiruju tek nakon poreza i drugih pristojbi dospjelih prije više od godine dana koje terete prodanu nekretninu.

Dakle Stečajni zakon kao lex specialis odstupa od općih pravila o redoslijedu namirenja tražbina kada se radi o nekretninama prodanim u stečajnom postupku pa je jasno da niti odredba članka 128. Općeg poreznog zakona kojom je određeno da se, ako porezni obveznik duguje poreze, kamate i troškove ovrhe iz uplaćenog iznosa, najprije naplaćuju kamate i troškovi ovrhe, a nakon toga glavni porezni dug iste vrste poreza, ne može biti osnova za zaključak da se zatezne kamate na porez u stečajnom postupku namiruju u istom prvenstvenom redu kao porez za koji je to Stečajnim zakonom izričito određeno.

Naime, Stečajni zakon jasno određuje da se uz troškove unovčenja namiruje i iznos poreza, a ne ukupnog poreznog duga koji obuhvaća porez na dodanu vrijednost i zateznu kamatu.

II Razlučni vjerovnik ističe i kako je odredbom članka 248. stavka 2. Stečajnog zakona (isti članak kojim je određen redoslijed namirenja iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo) predviđena zaštita vjerovnika od odugovlačenja s postupkom namirenja obvezivanjem suda da u roku 30 dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi donese rješenje o namirenju.

Općinski građanski sud u Zagrebu u ovršnom postupku koji se pred njim vodio pod posl.br. Ovr-1317/2013 više od tri godine od prodaje nekretnine nije donio rješenje o namirenju, unatoč tome što je razlučni vjerovnik kao ovrhovoditelj u tom postupku u razdoblju od kada su nekretnine prodane pa sve do donošenja rješenja 24.01.2025.g. kojim se iznos kupovnine predaje stečajnom sucu Trgovačkog suda u Zagrebu koji vodi stečajni postupak, gotovo svaki mjesec urgirao donošenje rješenja o namirenju.

Štoviše, u postupku koji se vodi kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu pod posl.br. Ovr-1317/2013 zbog nedonošenja rješenja o namirenju razlučni vjerovnik je podnio zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku na koji zahtjev se Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu očitovalo kako je vidljivo da je Općinski građanski sud u Zagrebu donosio odluke sukladno objektivnim mogućnostima i pravilima postupka, uvažavajući dispozicije stranaka.

Dakle Općinski građanski sud kao tijelo državne vlasti, unatoč izričitoj zakonskoj odredbi kojom je određeno da je sud dužan donijeti rješenje o namirenju u roku od 30 dana pravomoćnosti rješenja o dosudi, više od tri godine od pravomoćnosti rješenja o dosudi rješenje o namirenju nije donio pa iznos poreza nije mogao ni biti podmiren s obzirom na to da se navedeni iznos podmiruje rješenjem o namirenju koje donosi sud kao što je vidljivo iz točke IV izreke pobijanog rješenja.

Naime sredstva ostvarena unovčenjem nekretnina stečajnog dužnika nalaze se na sudskom polugu od dana kada su kupci uplatili iznose kupovnine, a ne na računu stečajnog dužnika pa je jasno da navedenim iznosima stečajni dužnik nije mogao ni raspolagati i podmiriti porez na dodanu vrijednost, već je nalog za podmirenje iznosa poreza na dodanu vrijednost isplatom sa sudskog pologa mogao dati samo sud donošenjem rješenja o namirenju.

Dakle do zakašnjenja ispunjenja obveze vjerovniku Republici Hrvatskoj je došlo zbog postupanja tijela državne vlasti Republike Hrvatske, a ne stečajnog dužnika pa je jasno da Republika Hrvatska ne može zbog nepostupanja svog tijela obračunati zatezne kamate na porez i još tražiti da se taj iznos namiri prije namirenja tražbine razlučnog vjerovnika i na taj način ga oštetiti.

Odredbom članka 184. Zakona o obveznim odnosima određeno je da vjerovnik dolazi u zakašnjenje ako svojim ponašanjem spriječi ispunjenje, dok je odredbom članka 185. stavka 2. određeno da od dana vjerovnikova zakašnjenja prestaju teći kamate.

Dakle Općinski građanski sud je kao tijelo državne vlasti tri godine odgađao donošenje rješenja o namirenju i neosnovano na računu suda držao ukupan iznos kupovnine ostvarene prodajom nekretnina na kojima razlučni vjerovnik ima založno pravo (408.122,64 EUR), za to vrijeme je Republika Hrvatska obračunavala zatezne kamate na iznos poreza i sada je pobijanim rješenjem Republici Hrvatskoj dosuđen iznos navedenih zateznih kamata u iznosu od 18.357,02 EUR i naloženo je da se sredstva sa računa sudskog pologa uplate u državni proračun.

Takvim postupanjem tijela državne vlasti koje je rezultiralo uplaćivanjem sredstava u državni proračun izravno se nanijela šteta razlučnom vjerovniku koji je zbog navedenog postupanja namiren u manjem iznosu.

III Slijedom svega iznesenog, a naročito činjenice da Stečajnim zakonom nije propisano da se u okviru troškova unovčenja namiruju i zatezne kamate na neplaćeni porez, razlučni vjerovnik predlaže drugostupanjskom sudu preinačiti pobijano rješenje, a podredno ukinuti ga i vratiti predmet na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

U Zagrebu, 12.03.2026.g.

ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., p.p.

Trošak:

-sastav žalbe	23.932,50 EUR
-PDV 25%	5.983,13 EUR
-pristojba	132,72 EUR